fotbal

Grupul reșițenilor se îndreaptă spre micro-platou. În fruntea lui, extrema stîngă, Florea Foto : Ioan CARDOȘ — Reșița

C.S.M. REȘIȚA SE PREGĂTEȘTE INTENS PENTRU „PRIMĂVARA FIERBINTE"

La Văliug, apele lacului de acumulare sînt înghețate și nesfîrșita pădure de brazi, pini și mesteceni este acoperită cu o mantie subțire de zăpadă. Aici, liniștea-i risipită, cînd și cînd de zgomotul unui camion ce transportă trunchiuri de brad, sau al vreunui autoturism ce se îndreaptă spre cabana Crivaia.

Pe un mic platou, din apropierea panglicii de asfalt ce șerpuiește pe marginea lacului, reprezentanții siderurgiștilor reșițeni în prima divizie de fotbal au început ședința cu numărul 10. Antrenorul Reinhardt supraveghează atent pe fiecare elev al său cum execută genuflexiunile și diverse exerciții de gimnastică.

Minutele trec pe nesimțite și cînd acele cronometrului indică scurgerea unei jumătăți de oră, grupul coboară pe panglica asfaltată. Aici se desfășoară cea de a doua parte a lecției, unul dintre „episoadele" readaptării organismului la efort, începută de la 8 ianuarie. Seria alergărilor este deschisă cu o alergare de 500 m, desfășurată într-un ritm lent, continuată, însă, pe aceeași distanță, într-o viteză mai mare. Apoi a urmat o probă în care ritmul a fost deseori schimbat (4x60 m), după care a intrat în funcțiune cronometrul : 4x500 de metri fiecare distanță în cîte 100 de secunde, 4x400 m în cîte 75 sec, 3x300 m în cîte 50 sec și 3x200 m în cîte 32 sec.

În încheierea antrenamentului a avut loc o cursă pe distanță mai lungă, 3 000 m, efectuată în 14 minute. Așa s-a încheiat una dintre ședințe, desfășurată timp de două ore. Beldeanu, Georgevici, Gornea și colegii lor au lucrat intens, fiecare dorind să acumuleze forțe cît mai mari pentru bătălia din primăvară.

Aici, la Văliug, ei se reobișnuiesc cu efortul. De-abia de săptămîna aceasta va începe greul. Pînă la sfîrșitul lunii ianuarie vor lucra pentru o mai bună pregătire fizică generală și specifică, efectuînd zilnic în sală și în aer liber, cîte două antrenamente de intensitate maximă. Apoi, pînă la reluarea întrecerii, antrenorul I. Reinhardt va lucra cu elevii săi pentru îmbunătățirea procedeelor tehnico-tactice, a omogenizării formației, iar echipa va susține mai multe meciuri de verificare.

De la conducătorul tehnic al C.S.M.-ului aflăm lotul pe care-l pregătește pentru retur : **Gornea, Ilieș** — portari, **Rednic, Georgevici, Kiss, Kafka, Gaspar, Rădulescu II, Petcu, Pîrvan** — fundași, **Beldeanu, Nestorovici, Varga, Pușcaș, Grozăvescu** — mijlocași, **Atodiresei, Silaghi, Neagu, Florea** și **Tismănaru**. Dintre aceștia unul singur a lipsit de la pregătirile din săptămîna trecută : **Neagu** — internat în spital pentru tratarea unei colite acute, rebele. În schimb, față de sezonul din toamnă cîteva noutăți : **Tismănaru** și **Rădulescu II** — promovați din echipa de tineret, precum și fundașul **Petcu** transferat de la Progresul Brăila.

Jucătorii reșițeni sînt conștienți că pentru a scăpa de obsedantul loc 15 trebuie să fie mai bine pregătiți decît partenerii lor de întrecere. Și ei sînt decișI să nu-și precupețească energia ca să poată traversa cu succes „primăvara fierbinte" care-i așteaptă...

Pompiliu VINTILĂ

ȘI METROM ȘI-A ÎNCEPUT PREGĂTIRILE

BRAȘOV, 13 (prin telefon). — Revenirea în al doilea eșalon al fotbalului nostru și — mai ales — locul 5 ocupat la finele primei părți a campionatului, în general buna sa evoluție, obligă pe componenții echipei Metrom la o pregătire cît mai atentă. De aceea Metrom și-a reluat pregătirile de la 8 ianuarie, în dorința de a confirma buna impresie lăsată în toamnă. După un riguros control medical, trecut cu succes de întregul lot de jucători, aceștia au început antrenamentele direct în aer liber, așa cum se vor desfășura permanent. În cursul acestei luni, se va lucra pentru pregătirea fizică generală, în cîte 6 antrenamente săptămînale, urmînd ca în februarie să se treacă la pregătirea specifică și la o serie de jocuri de verificare. Antrenorul **V. Grosaru** este satisfăcut de disciplina și atmosfera de lucru care domnesc în rîndul lotului, considerînd că acestea au fost, de altfel, cheia succesului obținut anul trecut prin revenirea în Divizia B și, apoi, în toamnă, prin comportarea în seria a II-a.

Antrenorul brașovean are la dispoziție un efectiv de 18 jucători, printre care o singură achiziție : atacantul **Georgescu** de la Sf. Gheorghe. Iată, de altfel, acest lot : **Szalad, Drăgănoiu, Smeu** — portari ; **Sișcă, Bădițoiu, Moarcăș, Păltinișan, Staicu, Petrescu** — fundași ; **Gabor, Titet, Selymesi** — mijlocași ; **Necula, Gane, Paraschivescu, Furnică, Ferenț** și **Georgescu** — atacanți.

Cu acest lot, **V. Grosaru** speră să obțină în retur, cel puțin aceleași rezultate ca în toamnă și să se claseze astfel, printre fruntașele seriei.

DUPĂ PATRU ANI...

Londra, 15 ianuarie 1969...

Era frig pe Wembley. „Tricolorii" veniseră decimați de la Liège. Se așteptă dezastrul, pe terenul fraților Charlton. Dar dezastrul nu a venit, împotriva tuturor pronosticurilor.

La 15 ianuarie 1969, pe Wembley, s-a dat, de fapt, un start. Cursa a fost lungă și grea.

Ce a rămas din echipa de pe Wembley ?

Cercul pare închis. Au rămas cei doi stoperi, astăzi primii doi jucători ai anului 1972. A rămas chipul schimonosit de efort al lui Radu Nunweiller. Au rămas trei dintre cei mai discutați jucători ai acestui ciclu de patru ani (Dembrovschi, Lucescu, Sătmăreanu), dar pe umerii cărora a trăit, de fapt, cu strălucirile și umbrele ei, tînăra echipă de pe Wembley. A rămas, în sfîrșit, visul nostru despre Dumitrache, dar care, din păcate, a fost doar vis.

Astăzi este din nou o zi de ianuarie. Și din nou 15.

Poate că e din nou o zi predestinată unui start deși „tricolorii" nu mai joacă în catedrala fotbalului.

Vrem să credem că toți tricolorii de ieri, de azi și de mîine au rămas cu reflexul acelei zile de început de drum.

Mai mult decît acum patru ani, drumul e lung și greu.

Spre deosebire de **acum patru ani**, „tricolorii" nu mai sînt necunoscuții acelei nopți, cînd 100 000 de spectatori cîntau în cor **Rule Britannia**, din dorința de a-și susține echipa campioană mondială și din convingerea gravă că nu există un adversar dinainte bătut.

Astăzi, după patru ani, startul e la fel de capital. Ca și atunci, pe Wembley, echipa noastră simte, parcă, întreaga dificultate a momentului. Ba mai mult. În timp ce Wembley-ul părea să fie doar semnalul unei aventuri, astăzi trebuie apărat acel 4—5 din „grupa morții", de la Guadalajara, și „trilogia" celuilalt 4—5, cu Ungaria.

Au rămas, deci, cei doi stoperi. A rămas Radu. Au rămas cei trei jucători discutați, dar pe umerii cărora au urcat „tricolorii" celor patru ani.

Acum patru sau trei ani, tribunele stadionului „23 August" au mizat, în proporție de 99 la sută, pe clasa de nimeni (atunci) contestată a cuplului Dobrin-Dumitrache.

Acum patru sau trei ani, aceleași tribune au văzut în Răducanu un portar fără egal în istoria fotbalului românesc.

Dar viața tumultuoasă a gazonului a ținut să amendeze unele păreri prea curînd formate.

Dobrin și Dumitrache, cei mai talentați înaintași din ultimii ani, care păreau să se constituie într-un cuplu mai durabil decît cuplul Pele-Tostao, au jucat foarte rar împreună.

Răducanu a preferat să interpreteze rolul mai complex al îngerului și al demonului, stîrnind entuziasme nenumărate, dar și îndoieli la fel de multe. Echipa națională a continuat să trăiască din efortul anonim al ECHIPEI, așteptînd deseori foarte mult ca efortul lipsit de strălucire al celor mulți să se unească cu talentul celor puțini.

„Tricolorii" iau un nou start. Fie ca, în sfîrșit, efortul anonim să nu aștepte în zadar darul de atîtea ori tăinuit al talentului.

Ioan CHIRILĂ

MAI MULT, MAI BINE DECÎT IERI, PENTRU A AJUNGE MÎINE... MAI SUS!

La sfîrșitul săptămînii care a trecut, Colegiul central al antrenorilor a luat în discuție — în cadrul unui colectiv restrîns, operativ — una dintre problemele de cea mai mare actualitate ale fotbalului nostru : **conceptia de joc**. Și s-a făcut, cu acest prilej, un schimb util de opinii, s-au argumentat diverse propuneri, au fost sugerate o serie de amendamente, pe marginea unui referat-proiect și, în final, s-a ajuns la concluzia necesității de a se formula o concepție de joc care să corespundă integral sarcinilor prezente și de viitor ale fotbalului nostru.

Ne aflăm, așadar, la un moment de cotitură în ce privește orientarea pe drumul marii performanțe. Și ni se pare firesc să fie așa, de vreme ce însăși **evoluția continuă a socceruIui pe plan mondial, ne obligă să fim în pas cu actualitatea.** Ceea ce face ca, orice acțiune îndreptată în acest sens, să fie considerată oricînd, oportună.

Dar, se întreba totuși cineva, este suficient a opera numai niște modificări — să zicem — în conținutul vechii concepții de joc sau chiar a formula o alta nouă, pentru a depăși limitele unor realizări, în ansamblu, de valoare medie și a ne putea înscrie, de acum înainte, în rîndul țărilor cu fotbal avansat ? Răspunsul la o asemenea întrebare — un categoric „nu", l-au dat în primul rînd, practicienii. Ilie Oană, de exemplu, spunea că **a-ți propune îmbunătățirea concepției de joc, înseamnă în același timp și o nouă atitudine în ce privește concepția despre pregătirea jucătorilor.** Pentru că, normal, nu este posibil a se atinge indicii de calitate ai fotbalului modern (dinamic, colectiv, constructiv, tehnicitate înaltă, viteză mare în desfășurarea acțiunilor) fără acel **plus de instruire, fără acea preocupare continuă pentru promovarea noului, care să-ți ofere certitudinea reușitei.**

Și antrenorul ploieștean concretiza ideea concordanței dintre concepția de joc și cea de pregătire prin fapte: **„În iarna anului trecut jucătorii Petrolului au parcurs, în două săptămîni, prin crosuri și alergări în teren variat, un total de 80 km., adică o distanță egală cu aceea dintre Ploiești și Predeal ! Anul acesta, mai precis în etapa actuală, ne-am propus să realizăm, în același interval de timp, și pe aceleași căi, un număr de 120 km, ceea ce ar însemna un drum Ploiești — Poiana Brașov ! Și tot în acest an, a continuat Ilie Oană, am adăugat la cele 120 de execuții cu conținut tehnico-tactic ale unei ședințe obișnuite de antrenament (6 exerciții a cîte 20 de ori fiecare) încă 10 repetări, plus alte mijloace de complexitate mărită. Cum se va reflecta această încărcătură suplimentară în comportarea din retur a echipei ? Cu siguranță că vom juca mai bine pentru că este și firesc acest lucru, atunci cînd muncești mai mult".**

Antrenorul Constantin Teașcă, spunea la rîndul său : **„Față de anul trecut, în iarna aceasta vom lucra cu un spor de greutate de 10—15 kg., la exercițiile cu haltere pentru dezvoltarea forței ; am scos din arsenalul mijloacelor de îmbunătățire a rezistenței, crosurile și am adoptat soluția folosirii alergărilor de 4—600 m cu intervale, pînă la revenirea pulsului. În privința pregătirii specifice, mă declar adeptul teoriei : „joc, pentru ca să învăț... să joc".**

Acestea au fost numai două dintre exemplele în care preocupările celor ce răspund de instruirea echipelor divizionare, fie ele chiar și din eșaloane competiționale diferite, sînt fidele unui principiu pe care l-am dori generalizat la scara întregului nostru fotbal : „să muncești azi mai bine și mai mult decît ai făcut-o ieri, pentru a avea garanția că mîine vei urca mai sus pe verticala performanței".

Ceea ce, în fond, n-ar fi altceva decît traducerea în practică a unei concepții de joc moderne, pe calea unei instruiri ce se impune permanent în actualitate.

Mihai IONESCU

Turul Diviziei A în cifre și comentarii

9. U.T.A. ÎNTRE LOCURILE 3 ȘI 15 SAU DESPRE O TOAMNĂ SĂRACĂ ȘI CAUZELE EI

● Jucători folosiți : 18. Pe posturi : 3 portari, 6 fundași, 4 mijlocași și 5 atacanți.
● Înlocuiri efectuate : 7 ; 3 în linia de mijloc și 4 în atac.
● Doar în 7 etape au survenit modificări, de fiecare dată, una singură.
● Numai **Pojoni, Petescu** și **Domide au evoluat 1 350 de minute.**
● Formația de bază : **Vidac (13) — Birău (14), Pîrvu (14), Pojoni (15), Popovici (15) — Petescu (15), Condruc (10), Broșovschi (12) — Axente (15), Domide (15), Kun (13).** Au mai jucat : Lereter (5), Calinin (4), Sima (9), Ziller (1), Naghi (1), Purima (2), Cura (1).
● Goluri marcate : 17 (11 acasă, 6 în deplasare). 2 fundași au înscris 2 goluri, 3 mijlocași 6, 3 atacanți 9.
● Goluri primite : 17 (9 acasă, 8 în deplasare).

Ce mare diferență între UTA care încheia campionatul trecut cu fruntea sus, pe locul II, și U.T.A. care, cu două luni și ceva mai tîrziu, lua startul în următoarea întrecere a divizionarelor A !

Modificările nu erau numeroase, dar substanțiale : textiliștii începeau noul campionat fără antrenorul Nicolae Dumitrescu, cel care un sfert de veac și mai bine se confundase cu U.T.A. ca jucător și apoi ca antrenor ; nu mai făcea parte din lot nici cel ce se anunțase o mare speranță pe extrema stîngă, Both ; Gornea se despărțise și el, mai de mult, de clubul ce-l propulsase din anonimat în poarta „echipei de pe Wembley".

Echipa pornea deci la bătălie cu un alt conducător și cu efectivul diminuat atît numeric, dar mai ales valoric. Dar nu numai acestea erau realitățile ce aveau să ducă la linia extrem de sinuoasă a comportării formației din Arad în această primă jumătate de campionat.

Într-adevăr, U.T.A. începe printr-o victorie asupra echipei campioane, F. C. Argeș : 2—1, în prima etapă, la Arad, ceea ce lăsa impresia pentru toți că team-ul de pe Mureș va continua și în acest sezon bunele rezultate din cea de a doua jumătate a campionatului trecut. Rezultatul alb reușit la București, în compania Rapidului, echipa deținătoare a „Cupei României" nu făcea decît să întărească prima impresie. A cuceri trei puncte din patru posibile în fața unor echipe medaliate ale sezonului trecut, nu părea a fi la îndemîna oricui. Dar începînd cu etapa a treia s-a văzut degringolada echipei, o degringoladă anunțată oarecum de rezultatele de loc strălucite înregistrate în turneul întreprins înainte de campionat în Belgia, Olanda și Franța. Și începe toboganul celor șase înfrîngeri consecutive, punînd la număr și cele două jocuri pierdute în „Cupa U.E.F.A.", cu I.F.K. Norrköping. Dacă cele două puncte cedate pe teren propriu în fața lui Dinamo (0—1) erau — s-ar putea spune — tolerabile, echipa bucureșteană fiind una dintre cele mai puternice formații ale campionatului, a surprins însă neta înfrîngere suferită la Brașov : 0—3. U.T.A. se afla în plină criză de formă, antrenorul Toma Jurcă, oarecum ajutat de la distanță și de Nicolae Dumitrescu, încerca formule noi, idei novatoare în joc, dar nimic nu reușea. Și lăsînd la o parte înfrîngerile în fața suedezilor, se poate spune că apogeul acestor momente de derută l-a constituit meciul jucat acasă, cu Jiul. Minerii au cîștigat, neașteptat, cu 4—2. În zadar a marcat Kun două goluri, deoarece Vidac a primit patru. În cele cinci etape disputate, U.T.A. marcase doar patru goluri și se afla pe locul 15 ! De mulți ani, foarte mulți, formația din Arad nu mai cunoscuse o asemenea cădere.

Era o acută lipsă de formă a jucătorilor, fie că era vorba de Popovici sau Domide, Sima sau Axente, Birău ori Lereter. U.T.A. nu mai etala nimic din știința sa de altădată ; jocul la mijlocul terenului, altădată unul din punctele sale forte, era o amintire ; în apărare se putea trece destul de ușor, mai ales pe partea lui Lereter ; în atac, eforturile lui Sima, cînd pe dreapta, cînd pe stînga, erau fără folos, iar Domide, ocupat cu drumurile Arad — București — Arad, cînd la lot, cînd la U.T.A., nu mai dădea satisfacție nicăieri, iar Kun juca din ce în ce mai șters.

Dar U.T.A. a mai trecut prin momente grele. Să amintim doar în treacăt de „etapa Legia", absolvită cu succes. De altfel, aceasta este o caracteristică a clubului din Arad, condus de oameni cu judecată, care nu se înfierbîntă nici la bine, dar nici la rău, care judecă realist situațiile și știu să ia cele mai bune măsuri. Ca urmare, atunci cînd nimeni nu se așteptă, U.T.A. dă semnalul revenirii, cîștigînd pe stadionul Republicii partida cu Sportul studențesc. Și încă la scor : 4—1. E drept, la această victorie, eclatantă prin proporții, au contribuit și studenții, datorită unui joc submediocru, ca și unor greșeli flagrante în apărare.

De la acest meci începe cea de a doua perioadă a textiliștilor în jumătatea de campionat scursă. O etapă evident mai bună decît prima (4—1 cu Sportul studențesc, 2—1 cu C.S.M. Reșița, 4—1 cu S.C. Bacău, 1—1 cu C.F.R. Cluj) și echipa urcă pe locul 7. Ce a contribuit la această revenire ? Pe de o parte măsurile luate de conducerea clubului și a echipei, unele modificări în structura formației, „mîna liberă" acordată antrenorului Toma Jurcă (interimar, totuși, la conducerea tehnică a formației), aducerea în „11"-le de bază a unui suflu nou datorită promovării jucătorilor Condruc (s-a încadrat bine în echipă, deoarece a jucat în 10 meciuri), Purima, Cura, Naghi. La sediul clubului din Arad nu s-a arborat, duminică de duminică, marele pavoaz (au mai existat și înfrîngeri), dar U.T.A. și-a găsit din nou stabilitatea, „albia" ei pe care a mers atîția ani.

Aprigă dispută pentru balon în meciul Farul — U.T.A. din a doua „perioadă de toamnă" a textiliștilor, care aveau să se înapoieze la Arad cu un punct cucerit pe stadionul din Constanța. Foto : V. ONESA

Făcînd un clasament al ultimelor cinci „toamne" ale textiliștilor în campionatele Diviziei A, aceea a anului 1972 este ultima :

1.	1971	locul I	15	9	4	2	33—14	22 p
2.	1968	locul I	15	10	2	3	25—13	22 p
3.	1970	locul V	15	8	1	6	23—15	17 p
4.	1969	locul VI	15	7	2	6	22—23	16 p
5.	1972	locul IX	15	4	6	5	17—17	14 p

Se pare însă că la U.T.A. au fost create premisele ca, în primăvară, echipa să culeagă din nou aceleași bune aprecieri din trecut. Antrenorul Nicolae Dumitrescu se pare că revine la cîrma echipei, care a dovedit că nu se simte bine decît în compania lui. Desigur, N. Dumitrescu și-a dat seama că neputința formației sale este în special în linia ofensivă (față de toamna lui 1971 a marcat doar jumătate din goluri), apărarea menținîndu-se cam la același nivel. Un „om de gol" lipsește roș-albilor, întrucît puncherul Kun, în ciuda cîtorva reușite, rămîne un mare semn de întrebare. Dar mai mult decît remedierea acestor deficiențe tehnico-tactice sau de construcție a echipei, dominantă ni se pare necesitatea refacerii psihice a jucătorilor — pînă la urmă „cauza-cauzelor" acestui puțin reușit tur al fostei campioane, ilustrat prin locul 9 deținut la jumătatea întrecerii divizionarelor A.

M. T.

La Rișnov, juniorii pregătesc campania de primăvară

ÎN FRUNTEA PLUTONULUI SE AFLAU CIUREA, NEGRUȚIU, BĂCESCU ȘI... ION VOINESCU!

● După 10 zile — 22 000 m de alergare ● „Calvarul" circuitului de sală ● Băcescu și Nignea — cîștigătorii crosurilor cronometrate ● Ce greu e să marchezi trei goluri din cinci faze de atac!

Cînd lotul de juniori, profitînd de vacanța școlară, a poposit sus, la Rișnov, lîngă cetatea medievală cu același nume, antrenorii Constantin Ardeleanu și Ion Voinescu voiau să cunoască — lucru normal — starea fizică a celor 25 de jucători. Medicul lotului, Marcel Georgescu a efectuat atunci testul Astrand. Un singur jucător, dinamovistul Vrînceanu, a fost notat cu foarte bine, iar alți trei cu bine (Răducanu și Dumitrescu, de la Steaua, și Dan Băcescu, de la F.C. Galați). Toți ceilalți aveau... probleme.

Cu 48 de ore în urmă, într-una din camerele hotelului „Cetate", răsfoind filele caietului său de însemnări și cifre, medicul lotului concluziona oarecum satisfăcut.

— Acum, după zece zile de pregătire fizică generală, probele Astrand și Ruffier îmi oferă cu totul alte date. Toți jucătorii și în mod special Hurloi, Petrișor, Vrînceanu, Naghi, Răducanu, Galan etc., pot suporta cu ușurință efortul la care sînt supuși...

Cifrele din înregistrarea doctorului au permis antrenorilor Ardeleanu și Voinescu să mărească zilnic „poția" de alergare tip Fartlek, (fiecare cum poate) ajungîndu-se în 12 ianuarie, la o jumătate de oră, timp în care se efectuează o încălzire de circa 10 minute, după care sînt parcurși între 5 500 și 7 000 m.

Dialogul cu medicul Marcel Georgescu s-a prelungit pînă la momentul înapoierii autobuzului de la Bran, pe agenda de lucru a acelei zile figurînd și vizitarea cunoscutului castel. Componenții lotului, după ce au coborît din autocar, au urcat în grabă treptele hotelului pentru a-și îmbrăca treiningurile de antrenament. Voinescu — nicăieri ! Tot doctorul descoperă... taina : fostul portar al naționalei îl rugase pe șoferul autocarului să-i ajute să măsoare, pe kilometrajul mașinii, bucla de drum pe care s-au făcut pînă atunci toate alergările. O parcursese el și cu pasul mare dar voia să știe cu exactitate cîți metri s-au alergat pînă atunci, cîți se vor mai alerga pînă la încheierea taberei. Puțin mai tîrziu, plutonul celor 25 de jucători a pornit spre cetatea Rișnov. La înapoiere, după vreo 10 minute de alergare, în fruntea grupului se aflau Ciurea, Negruțiu, Băcescu și... Voinescu. Fostul internațional a alergat cot la cot cu ei aproape o jumătate de oră ! Antrenamentul de dimineață a fost continuat apoi cu circa 70—80 de minute de pregătire specifică, axată pe exerciții de finalizare.

La una din porți, apărată, pe rînd, de Ciurea sau Ioniță, trio-urile Răducanu-Băcescu-Vrînceanu și Pataki-Zamfir-Petrișor trebuiau să depășească, în viteză, perechile de fundași Cotigă-Naghi, respectiv Negruțiu-Chivu, să șuteze și să înscrie. La cealaltă poartă, apărată de Moraru și Caraivan, șase atacanți (Nignea, Munteanu, Florea, Hurloi, Balaci, Dragu) căutau să combine, să evite intervențiile celor patru apărători (Agiu, Galan, Dumitrescu, Lucuța) pentru a se apropia de poartă ca să marcheze. Din cinci acțiuni ofensive, atacanții erau obligați să fructifice cel puțin trei. Oare, un exercițiu ușor ? Nicidecum. În absența antrenorului principal — reținut, trei zile, cu treburi urgente la federație — Ion Voinescu nu le-a permis sub nici un motiv, să treacă la următoarele exerciții, pînă cînd raportul acțiuni—goluri nu devenea cel dorit.

— Greu antrenamentul ? l-am întrebat pe Naghi.

— Față de ceea ce va urma, după amiază, la sală, acesta a fost floare la ureche ! Acolo în schimb...

Circuitul de la sala de sport din centrul Rișnovului a început la ora 17 S-a lucrat la cele șase ateliere : extensie pe ladă, tracțiuni din atîrnat, sărituri peste banca de gimnastică, împingerea unei bare de 15 kg, „briceagul" (mișcare simultană a brațelor și picioarelor) și aruncarea mingii medicale. Durata fiecărui exercițiu : 45 de secunde. Circuitul a fost repetat de trei ori.

— Care dintre jucători au obținut cele mai bune rezultate ?

— La antrenamentul din sală, Dragu, Ioniță, Naghi și Chivu. În schimb — ține să reamintească Ion Voinescu — cele trei crosuri de cîte 5 500 metri fiecare (în total s-au alergat peste 22 000 de metri), pe care le-am efectuat pînă acum, au fost cîștigate de Nignea (2) și Băcescu. Asta nu înseamnă că ceilalți au tras chiulul. Nu există așa ceva. Toți lucrează pe brînci. Seara, nimeni nu mai are chef de nimic, fiecare vrea să ajungă cît mai repede în cameră și să doarmă...

Îmbunătățirea finalizării (antrenamentul specific) și mărirea capacității de efort a jucătorilor — iată cele două mari obiective vizate de pregătirea pe care lotul de juniori o efectuează la Rișnov ; obiective pentru îndeplinirea cărora converg armonios preocupările antrenorilor și străduințile lui Ciurea, Chivu, Hurloi, Vrînceanu și celorlalți jucători ai lotului. Partidele cu Grecia și Iugoslavia, din primăvara acestui an, nu-s de loc ușoare. Toată... lumea de la Rișnov știe treaba asta.

Laurențiu DUMITRESCU

PRONOSPORT

Așa arată o variantă cu 13 rezultate exacte la concursul Pronosport nr. 2, etapa din 14 ianuarie 1973 :

1.	Bari — Arezzo (pron. pauză)	x
2.	Bari — Arezzo (pron. final)	1
3.	Genoa — Catania (pron. pauză)	1
4.	Genoa — Catania (pron. final)	x
5.	Perugia — Catanzaro (pron. pauză)	2
6.	Perugia — Catanzaro (pron. final)	x
7.	Brindisi — Ascoli	2
8.	Como — Foggia	1
9.	Mantova — Cesena	x
10.	Novara — Taranto	1
11.	Reggiana — Monza	x
12.	Varese — Brescia	1
13.	Reggina — Lecco	1

Fond de premii : 273 285 lei.

Plata premiilor va începe în Capitală de la 19 ianuarie, pînă la 28 februarie, în țară de la 24 ianuarie pînă la 28 februarie 1973 inclusiv.

TIRGUL DE IARNĂ
NUMAI ÎN PERIOADA 15 IANUARIE — 25 FEBRUARIE 1973
VĂ PUTEȚI PROCURA CU O MARE REDUCERE DE PREȚURI,
DE LA 10% PÎNĂ LA 25%
diverse articole de sezon — confecții, galanterie, marochinărie și încălțăminte — pentru dv. și copiii dv.